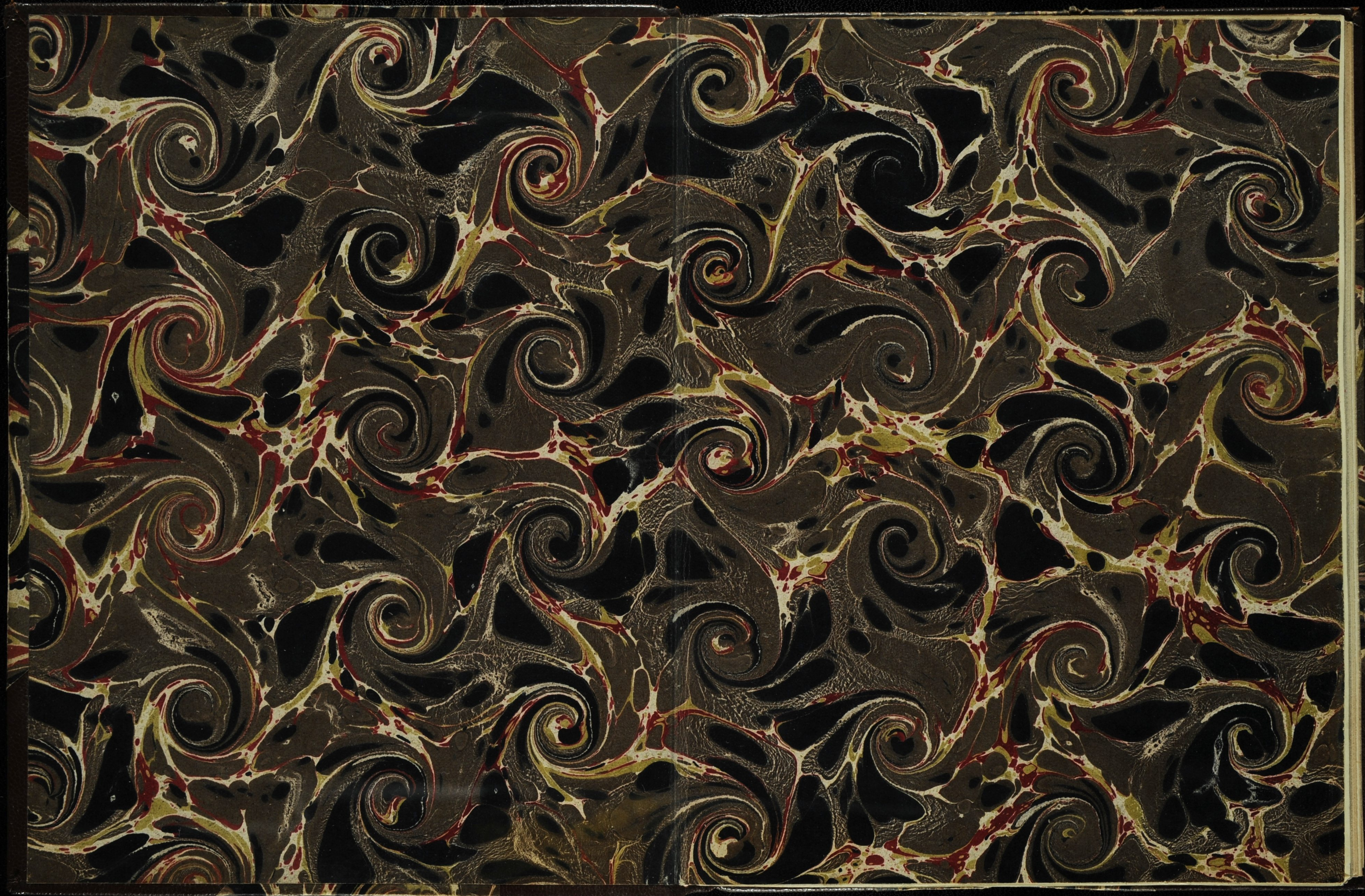

Bodáti Fazekas Miklós. Aspasia asszony dolga.

RMK. I.
243

R. MKT.
243.

Teljes.

OSZK
Országos Széchényi Könyvtár

ASPASIA
ASZSZONY DOLGA
ÉS AZ IO ERKÖLCZŰ AS-
SZONYOKNAC TV-
köre.

Az Lucretia notayára.

*Iane, tuæ Aspasiæ memorari Forro puellæ
Nicoleos Figula de gente Bogathius optat.*

NYOMTATTOT COLOS-
uárat az ò Várban. I 5 9 I.
Eftendőben.

vala, kit igen szeret Attya, Azért Tenger mellett
egy néhány Országá tístbe ötet boczátà.

Az tístbe Göröggel magát szeretteté, nagy
barátságot szerze, Kit az ő elei meg nem haitha-
tának, kibé loc nemzet vesé. Az régi Cyrusnac
példayára nézue, immár fellyeb tekinte.

Erős Görögekre nézue Attya sékit Báttya el-
len kéuánà. Azért két rokonát kic ötet mint ki-
rált nem tísteléc le vágà, Kiért beteg Attya tíst-
ból iffiu Cyrust Persiába meg hiuà.

Az tístét iól hagyà, szép szerrel indula, de az
Attya meg hala, Báttya sékben üle, ki féltében
Őczét ottan meg tartoztatà, De Annya kerté-
re az előbbi tístben Cyrust ő is boczátà.

Soc ioual tísteléc az Görög nemzetet, kiuel
vgy mellé köté, Hogy minden szerenczét tístá se-
retettel Cyrussal az késírte. Artaxerxestőlis va-
laki ióhete Cyrus mellé fiere.

Parisatis asszony az Annya Cyrusnac, Cy-
russal inkább tarttya, Az nagyob fiának hogy gya-
noyát láttya, haragyát is lágzittya, De hogy nem
érdemli sékit nagyob fia, bannya, kit Cyrus tudà.

Asia földében nincz az paráznaság, de egy-
nec loc házasa. Azért iffiu Cyrust többi közt há-
zasúl Aspasiát hozatà, Kit Annya hogy hozà, sú-
lésben meg halà, Gyermece áruán marada.

Szegőde

Szegőde Attyának Hermotimnac ninczen,
mert nagy segénység raita, Mind az által leánt
tístán 's ió erkölcsbe nagy keménnyen fel tartà,
Az leány álmában ió szerenczeyéről, nagy sokszor
azont látà.

Időuel hogy ióue ió középkorában, állán rút
sömör kele, Kiuel meg rutula, de bánatos Attya,
Oruoshoz leánt viue, De tölle az Oruos három
statert kére, kit ő nem igirhete.

Aspasia ezen keseruesen sira, félre méné le
üle, Tükörét tédere tötte magát nézi, étlen itlan
könyueze, Az nagy sirás után vgyan ot aluéc el,
kibe álma meg ióue.

Mint há egy szép Galamb hozza repüllene, ő
álmában est láttya, Galamb ő előtté egy szép ke-
gyessé lön, leánt így vigasztallya, Ne bánkod-
gyál ne fély, Doctorhoz ne meny bár, ne kős i-
rat ortzádra.

Mennyel asszu Rosát törý porrà, kősd azzal
az ortzád meg gyógyittya, Im hogy fel serkene
leány sőt fogadà, à sómőreg el hulla, Már Aspa-
siának Fochea Városban, senki nem vala mássa.

Egyéb iósági közt kiuel gazdag vala, Ges-
tenye sfinú haya, Nem igenousen nyúlt, de keuessé
fodros lobago haya sála, Két seme kún álo zo-
moc, kit akkorban világ leg sebnec tartà.

A3

Meg

Meg horgot keüessé de kiczin az orra, szép
róuid az két füle, Sine mint Rosánac, kiért Va-
ras népe őt méltónac neuezte, Az az, piros feyér:
ayaka mind piros, bőre sine mind gyenge.

Ollyan mint az vy Ho, még annális feyérb,
fayában minden foga, És az mit többi közt nem
hagyhatunc aláb, szép lába szép iarása, Gyenge de
szép faua, melly gyönyörűleges régi sir ének
faua.

Rauaf ál sin ninczen semmi az ő testén, mi
nem búkség nem tartya, Mint leány félénec tzif-
rára nincz gondgya mint idegent vtállyá, Tud-
gya hogy szerencze és egy gonof fókás nem ter-
mészet azt hosta.

Az ő szerenczéye annélkülis vékony, iól le-
het azt nem bánnya, De hogy segényül nót, se-
gényen tartatot, az tziffát sem kéuánnya, Ter-
mészetel gazdag, kiuel meg elegút, azra semmit
nem palla.

Reménsége illyen hogy igyis Wrat lel: kel-
lekorba hogy iutà, Hazayát Focheát ellenség
meg voué, egy Wr ra találá, Három szép leánnyal
az Cyrushoz viué immár hogy vaczorállá.

Intic és oktattyác Asfonyoc az hármát, kic-
vélec el menénec, Fereftéc fel kenéc minden szép
ruhába Görög módon késítéc, Az iffiu Cyrus-
nac

nac, magoc mint kellestéc, ki ki mint törölkedic.

Fellyeb fellyeb minden az őuét késíti mint
ha piatzra vinné, Mint annyi kerítő hogy dra-
gábban adgya ál sinnel kene fene, Aspasia asfony
nem akar kenődni, mert pokolnac itilé.

Ollyban sem öltözik kit előb nem szokot, mert
rab dolognac mongya, Nagy foháskodással Is-
tenét ohayttya, attya neuét kialtya, Hogy ha fa-
uát hallya öltöztetni mint kuruát el adni ne bo-
czással.

Riaftác rongálac vgyan megis veréc azért
magát meg hadgya, Az loc finú kontóft nagy
nyegue fel veué az fardagalra vona, Az iay
nem eriben hogy kuruáua tesic, el adgyac igen
sira.

Rendel az négy leánt Hopmester be viué,
Cyrus előtt állatà, Az háрма Cyrusra egyenesen
néze, közel állá, mosolyga, Az ióuendő éyen sem-
mi bánattyokat csak egyic sem mutatà.

Ortzayát az földén Aspasia tarttya mert tú-
zes vgy pirula, Nagy keserues könyuel két se-
me rakodot, hogy rab mód állapattya, Maga vi-
selése mind csak azt mutattya hogy az dolgot ál-
tallya.

Paranczollya Cyrus hogy mellé üllyenec, az
háрма fót fogadà, De az szép Fokai Aspasia as-
fony

fony sokà mind ellent tartà, Még nem erõuel is az Hopmester õtet az többihez állità.

Vgy nyula hozzáyoc Cyrus és fogdosà és femekben tekinte, Vyokat, állokat, femeket meg nézé tapogata illeté, Az többi engede, de az szép Fokai Cyrusnac azt nem tûré.

Elõfer vy hegyiuel Cyrus alig éré, leány nagyot kiáltà, Mint nemes természet mondgya hogy meg bánnya ha mássor hozzá nyulna, Annál inkább Cyrus az mellyére nyula, kin az leány el futà.

Leg ottan az Cyrus az iõ természetet leányba meg ismere, Nemesnec bizonynyal csak az egyet monda leánnac csak azt hiue, Az többi válaros csak piatzra valo, azért tõlle el küldé.

Leánt azért Cyrus Feleségül veué, noha többször volt nálla, De egyyetis soha sem eléb sem ostán olly kedueben nem tartà, Nem ágyas sámbában, de királyné renden ez egyet vőue hozzá.

Az Persiák sokása hogy soc egyéb ágyas, de csak egy az Királyné, De Görög módra lón Cyrus házassága, mert ezt feletéb fereté, Mert természet ioua kettõ az leányba, hogy szép és iõ az este.

Estéuel élt Wra valaha tanaczát fogatta meg nem bánta, Mikor nagy dolgokban Aspasia sa-
uán

uán iffiu Cyrus indula, Egész Görög ország ennec hírét hallà, és nagy esét czodálà.

Nem csak két Tenger közt ennec hire tarta, Persiábais iutà, Artaxerxes Király õcze szerenczeyét, szép neierõl czudálà, Nyiluan hisic immár hogy egyéb neyeuel soha Cyrus nem halà.

Illyen szerenczeyén Aspasia asfony õ magát el sem hiue, Régi soc álmiról mind meg emléközéc, Istenének köszöne, Hogy kiczinkorától illy gondgyát viselte, éltig érte tisztelé.

Kinczet nagy soc ioual az Attyánac küldé, gazdag emberre téue, De mind halalaig nagy mértékletesen minden dolgot viselé, Kit soc Görög asfony Persiaiackal soc ideig említe.

Országba böczüllic olly Kölöntyút hostac kit Cyrusnac adánac, Czoda mesterfégén, és drága köműuen az Wrac czudálkoznac, Kit egy néhány Ország ellen küldettenec ayándékon Cyrusnac.

Latuán az böczüyét ez szép nyakbanvetõt Aspasianac sána, Azért ebéd után õ hozzá be méne és aluua találà, Az drága bonczókat köntös alá tóue õmaga félre hayla.

El várà czendelen még nem Aspasia almából fel serkene, Ki hogy Cyrust látà fel vgréc mint mássor, ottan nyakon õlelé, Mint illic fereté, kérdeze befelle, fúuét neki ielenté.

B

Ottan

Ottan Scatulyából az nemes Kősentyűt Cyrus neki jelenté, Kiuel csak ezt monda hogy Király leányát vagy Királynét illethe, Azért neked adom, hogy nyakadon viseld kiuel testöd töd febbe.

Semmiuel az Asszony magát el nem hiué, ebesen így felele, Vgy vagyon nagy semélt és Királynét ille te felleged szépege, Azért te felleged asszonyom Anyádnac Parílatísnac külgye.

Felleged kedüere tífeszen magamat ez nélkül is viselem, De az mi asszonyom Anyádat illeti, enis neki itillem, En gondom ennélkül feyemet mellyemet hogy neked széppé tegyem.

Igy az mit egyebec most leg inkább kapnac Aspasia meg veté, Mert az öltözetben mindenest szépséget most asszony leány veti, Kit Királyné Wri módnac Aspasia valamiért nem véle.

Gyönyörkedic Cyrus az asszonnac sauan, és ottan meg czokola, De minden beszédét, és egyéb dolgot is az Annyánac meg ira, Az nyakban vetötis, de Aspasiát is Parílatís czudállá.

Vduarban nagy hire az Aspasiánac örül az Király annya, Hogy noha fianál az ő iffiu Menye nagy méltóságban vala, De azt az ki Cyrust ez Világra hosta maganál iobnac tarttya.

Leuelbeli dolgot azért nagyob neuen hogy
nem

nem Bonczókat vette, Kiért Aspasiát Parílatís asszony fő módon meg tíftele, Fő ayándekekát Persia orfágból Aspasianac küldé.

Azokat az Asszony kőfőne dicziré de nem búkségást monda, Azért mind Wránac Cyrufnac azt küldé hogy hadat azzal tarcza, Elég hogy te feretz, mert ennél több marhám nem lehet estis monda.

Drága izenetén Cyrus czudálkozéc, de nem csak ő czudállá, Az ki ő termetét és nemes erkölczét és tökéletét hallá, Soc orfágis hallá, de már a ferencze imé vissza fordula.

Erőshaddal Cyrus nagy titkon későle Battya ellen erede, Mert az Királyságra ő magát méltóbnac az Battyánál ismeré, Hada többi Görög velle Aspasia, Persiára így mène.

Gonosz ferenczéuel az Cyrus ot vesse az asszony közbe kele, Kínec híret tudta Artaxerxes Király, azért meg keresteté, Az kik kötve viúéc haraggal az Király őket tömletzre veté.

Erőssen sirattya ő szép Wrat Cyrust, senki saua nem foga, Hogy Királytól küldöt drága szép ruhákban ő testét feltziffrazza, Kételen öltözéc kibén minden mongya soha mását nem látta.

Nem késénec velle Királyhoz be viúéc, kit Király vgy fereté, Hogy több házasi kőst fő fe-

felelge lön, minden felet emelé, Mindenben ő ked-
vet keresi hogy Cirust vele felejtethetné.

X Te magad ne törýed és búdat feleiczed mert
vgy enis feretlec, Mint előbbi Wrad, íót hogy ha
akaroc nagyobra is vihetlec, Nem illic hogy fá-
nyad en ellenségemet néz ele arra intlec.

Ez fele bebedet soka mind heában Aspasiára
veste, Mert Cyrus ferelme vgy belé oluat vólt hogi
ki nem törölhete, Végre mint bölcz asfiony az
X Király fáuára idő télue engede.

Buua lön Királynac mert egy kedues iffiu vd-
uarában meg hala, Kinél seb termető világ nagy
réfében Asiában nem vala, Az király kedüere A-
sia orsági fő fő rend ast mind gyazla.

Oly bunac iteléc mindenec hogy senki nem
mér főlni királynac, Séki vigasztalni sembe lenni
sem mér, sine veset vduarnac, Harmad nap hogy
muléc erre ám gondgya lön Aspasia asfionnac.

Gyáz ruhát von rea tudgya feredőben király
mely vton menne, Asfiony oda mene az vtban
meg álla könyueze földre néze, Király est czodál-
lyá kérdezi miért íót kire asfiony felele.

Azért íöttem kiraly hogy vigastallyalac mert
bánatodat hallom, De ha felségednec ide íöttem
nehéz meg térek tudó dolgó, Ha penig tetzenéc
az mit iodra tudoc felségednec meg mondom.

Tetzie

6
Tetzie az fő 's azért az király mosolyga hogy
asfionnac az gödgya, Virág főuet Wra hogy meg
ne fonyazza azért neki est módgya, Menyé ágyas
házba az meg feredőből meg íó ötet ot varya.

Hogy az feredőből kiraly visfá tere Aspasi-
ához mene, Az meg hólt iffiunac kőntefet fel véué
Aspasiára vete, Vgy tetzéc az gyáson az meg hólt
kőntefe asfont sebnece ielente.

Im mint ha az hóltat eleuenen látna egy ke-
uese vidula, Regi fereteti így efebén iuta Aspasiá-
ra állà, Kéri hogy így íóyen gyakorta ő hozza
meg buua meg lohadna.

Wra fáuan iára az bölcz Aspasia kiuel meg
vigasztalà, Kinec keduet senki sem Anya sem fia
rokona nem találà, Mert az nagy bánatot ő bölcz
bebedéuel királyból ki állitta.

Soc ío ferenczében gonosban így forgà kiuel
neuet találà, Egef Asiában és nagy Európában se-
peknece példát hadgya, Kiért sepnec 's bölcznec ve-
zetéc neuenis historia est mondgya.

Oka irásomnac hogy mikor tekintém lám
ez világ el veset, Oly asfionyoc miat kic Wrockal
birnac kit senki le nem últet, Hogy asfionyom
feiet meg haicza vgy bizzec ha vele vit nagy est.

Pelda pogánágban mi az sepnec iegy ruha kit
mongyunc méltan sepnec, Mert láttuyc ez világ

B3

az

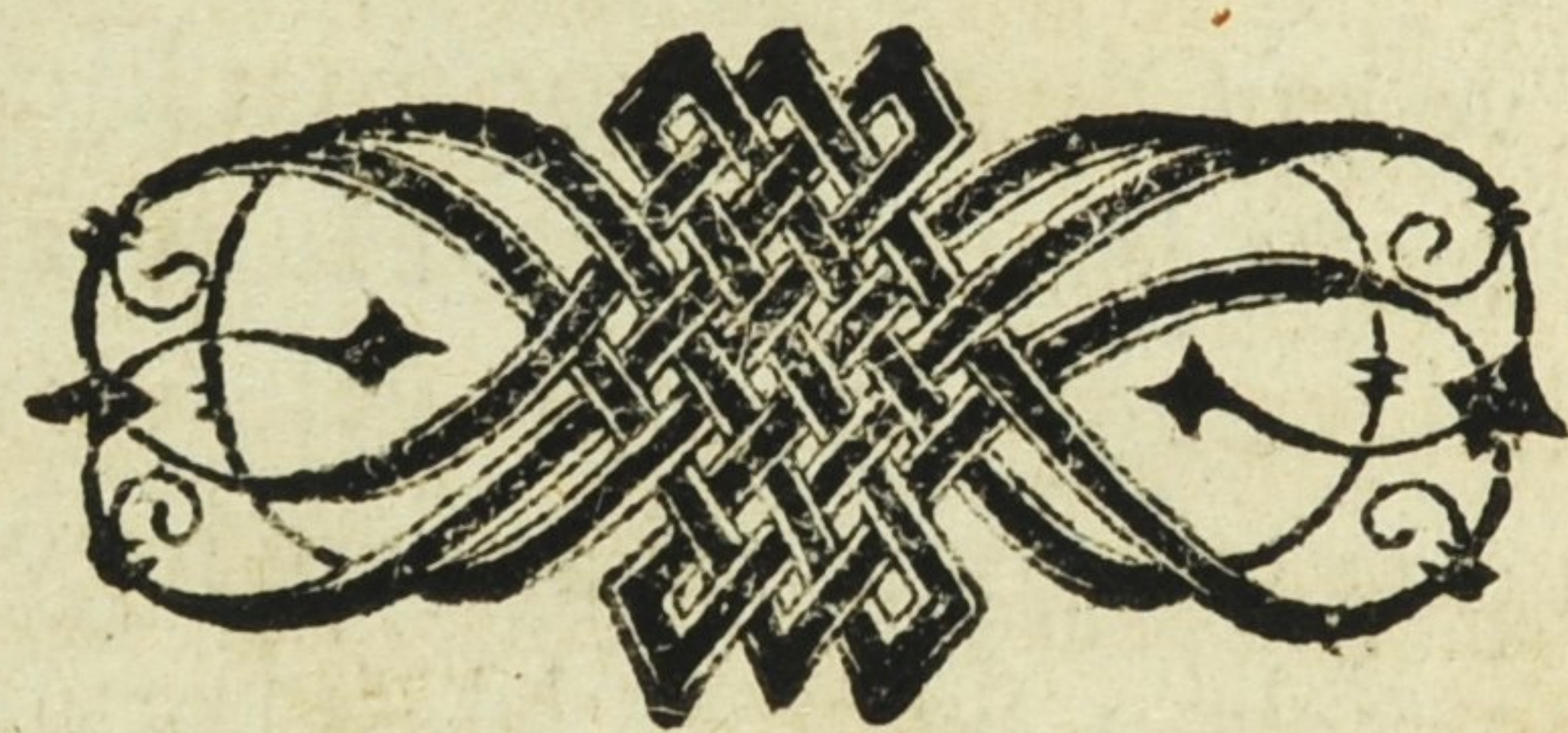
az fepre igen űz de tudgyuc aſt keuésnec, Ha egy-
gyet egy orſág egy időbé adhat bátor mondgyuc
elegnec.

Tudománnya legyen, okos bátor tiſta, az
kihez kél ſerelſe, Annac életére ő tiſteſégére eſet
ereyét veſſe, Ha láttya hozza ſér tanácztot aſſo-
nyom Wra mellet ielencze.

Az ſentec példayát ő dolognac tarttyác vagy
Pap példánac mondgyác, De én azokbanis haſon-
lót találóc kic magoc vgy tartottác, Hogy Wroc-
kat 's Iſtent ha meg nem bántottác magoc ſépek-
nec tudtác.

Túkerül ſépeknek ſent Paló eſt iram S'ekel-
földön laktomban, Ezer őtfáz vtán az nyoltzuan
hetedic vy eſtendő hauaban, Az kinec eſt iram
Iſten láſſa ioual aſſonyommal világban.

Az Aſpaſiaról valo éneknek vége.

PSALM. CXXVIII.
AZ ISTEN FÉLÉKRŐL.

B Odogoc azockic Iſtent ſélic, És igaz
hűttel kic őtet véſic, Paranczolattyát
néki meg őrzic, Kezec munkayát kic
igazán eſic.

Kezec munkáyát Iſten megáldgya, Eledele-
ket meg ſaporittya, És életeket meg hoſſabittya,
Az igaz vtra őket igazgattya.

Ő Feleſégec hozzáyoc illendőc, Házokban
léſnec mint ſép termő ſőlóc, Fiai néki hűtben
neuekednec, Aſtal körül mint Olay fa veſőc.

Meg álgyon téged az kegyes Iſten, És őróg-
biczen az igaz hűtben, Hogy te valhaſſad iduóſ-
ſéged Menybé, Tégedet vigyen őróc diczőſégbé.

És hogy láthaſſad ſiaidnac ſiait, Meg ſapo-
roduán minden nemzetſéged, És békeſégnek drá-
ga gyűmölcsit, Kereſtyén népnek hűtben épü-
leſet.

Ecképpen áld meg embert az Iſten, Ki ſéli
őtet minden időben, És az ki bizic ő igiretiben,
Tamaſſa léſen az ő életében.

S. David írta eſt az Soltár könyben, ékeſen
mongya ſáz huſonnyóltz réſében, Mert kelle-
metes Iſtennél Házaſág, Meg koronázza őrók
bodogſágba.

OSZK
Országos Széchényi Könyvtár

